ജനങ്ങളെ യജമാനനാക്കുന്നു, ഈ നിയമം

പാലാട്ട് മോഹൻദാസ്

അടുത്തകാലംവരെ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിൽ ഒരു വലിയ വൈരുധ്യം നിലനിന്നിരുന്നു- യജമാനന്മാർ ജനങ്ങളായിരിക്കെത്തന്നെ അത് ഔദ്യോഗിക കാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് രഹസ്യമാക്കി വച്ചിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ജനാധിപത്യം അർഥപൂർണമാവണമെങ്കിൽ ഭരണരഹസ്യം പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ ഭരണകാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചുവയ്ക്കാനായി ബ്രിട്ടീഷുകാർ നടപ്പാക്കിയ 1923-ലെ ഔദ്യോഗിക രഹസ്യ നിയമം ചുവപ്പുനാടയുടെയും ബ്യൂറോക്രസിയുടെയുമൊക്കെ രൂപത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിനും ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കോട്ടമറയായി നിലകൊണ്ടു.

ഭരണകാര്യങ്ങളോ നടപടികളോ ഔദ്യോഗികമായ വിവരങ്ങളോ യജമാനൻ എന്നു പറയുന്ന പൊതുജനത്തിന് ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽത്തന്നെ കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. ഫലത്തിൽ യജമാനന്റെ സ്ഥാനം ഭരണകൂടത്തിനും ഔദ്യോഗിക ചിട്ടവട്ടങ്ങൾക്കും പുറത്തായിരുന്നു.

2005 ജൂൺ 15ന് വിവരാവകാശ നിയമം പാർലമെന്റ് അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ ഈ വൈരുധ്യം നിലനിന്നു. വിവരാവകാശ നിയമം നടപ്പിലായതോടെ കഥമാറി. വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളവ ഒഴികെ ഏതു വിവരവും ആവശ്യക്കാർക്ക് ലഭ്യമാകുമെന്ന സ്ഥിതി വന്നു. അതോടെ സ്വന്തം നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ബ്യൂറോക്രസി ശരിയായ രീതിയിൽ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനങ്ങൾ എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ അർഥത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന് ഗതികോർജം നൽകുന്ന ഇന്ധനമായിരിക്കുകയാണ് വിവരാവകാശനിയമം.

ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഭരിക്കുക എന്ന റൂസ്സോയുടെ സോഷ്യൽ കോൺട്രാക്ട് സിദ്ധാന്തം പ്രാവർത്തികമാക്കുക കൂടിയാണിവിടെ. അതായത് ഭരണം, അധികാരം എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ശരിയായ രീതിയിൽ ഭരിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുനൽകുന്ന ഭരണച്ചുമതലകളാണ് അധികാരം. ശരിയായ രീതിയിൽ ഭരണം നിർവഹിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്ന അവകാശം ആണ് സാമാജികർക്കുള്ള പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾപോലും. അതിനാൽ, ശരിയായ രീതിയിലാണോ ഭരണം നിർവഹിക്കുന്നത് എന്നറിയാനുള്ള ആത്യന്തികമായ അവകാശം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നാണ് റൂസ്സോ പറയുന്നത്. വിവരാവകാശ നിയമം ഈ അർഥത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന് കരുത്ത് പകരുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ ഏറ്റവും കാതലായ ഭാവമാണ്, അഭിപ്രായം പറയാനും പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുനൽകുന്ന 19-ാം അനുഛേദം. എന്നാൽ, അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ശരിയായ വിവരം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിവരാവകാശനിയമം ഈ അർത്ഥത്തിലും നമ്മുടെ ഭരണഘടനയെ അർത്ഥപൂർണമാക്കുകയാണ്.

വിവരങ്ങൾ അറിയാനുള്ള അവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തുക മാത്രമല്ല, സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്വയം വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തണം എന്നും നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളും രേഖകളും അടുക്കി നമ്പറിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അവ കഴിയുന്നതും ഇന്റർനെറ്റുവഴി പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഭരണം സുതാര്യമാക്കുന്ന വിപ്ലവകരമായ ചുവടുവയ്പായിരിക്കും ഇത്. നിയമം നിലവിൽ വന്ന് 120 ദിവസത്തിനകം ഇവ ചെയ്ത് വർഷം തോറും പുതുക്കണമായിരുന്നെങ്കിലും കേരളത്തിൽ പൂർണമായെന്നു പറയാൻ വയ്യ.

2005 ഡിസംബർ 21ന് കേരളത്തിൽ വിവരാവകാശ കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ ചീഫ് ഇൻഫർമേഷൻ കമ്മീഷണറായി മുൻ ചീഫ് സെക്രട്ടറി പാലാട്ട് മോഹൻദാസിനെയും കമ്മീഷണറായി വി. വി. ഗിരിയെയും നിയമിച്ചു. പിന്നീട് പി. ഫസിലുദീനെയും പി.എൻ വിജയകുമാറിനെയും കൂടി കമ്മീഷണർമാരാക്കി. രണ്ടു വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ സാഹചര്യത്തിൽ ചീഫ് ഇൻഫർമേഷൻ കമ്മീഷണർ പാലാട്ട് മോഹൻദാസ് സംസാരിക്കുന്നു.

? വിവരാവകാശനിയമം എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമാണ്?

നിയമം നൂറുശതമാനവും ഫലപ്രദമാണ്. എന്നാൽ, ജനങ്ങൾ അത് എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിയമത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി. നിങ്ങൾക്ക് ഈ നിയമത്തെ വ്യക്തിപരമായ വിവരങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാം. അതുപോലെ വിശാലമായ പൊതുതാത്പര്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കാം. ഉദ്യോഗസ്ഥരെ കർമോന്മുഖരാക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാം. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ 99 ശതമാനവും വ്യക്തിഗത കാര്യങ്ങൾക്കാണ് നിയമം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥിതി മാറണം.

?ചില വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുളളത് നിയമത്തെ മൊത്തത്തിൽ ദുർബലമാക്കുന്നില്ലേ?

ഇല്ല. രാജ്യസുരക്ഷ പോലെ തന്ത്രപരമായതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് കോടതി നിരോധിച്ചതും ജനപ്രതിനിധിസഭയുടെ അവകാശലംഘനമാകാവുന്നതും വിദേശ സർക്കാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച രഹസ്യവിവരവും പോലെ എട്ടാം വകുപ്പിൽ പ്രത്യേകമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതും, രഹസ്യാന്വേഷണ-സുരക്ഷാസംഘടനകളെ സംബന്ധിച്ച് 24-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രണ്ടാം പട്ടികയിൽ നിർദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ വിവരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളും അഴിമതിയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ലെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

?എല്ലാ ഓഫീസുകളിലും പരാതി സ്വീകരിക്കാനുള്ള സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

ഉണ്ട്. ഓരോ വകുപ്പിന്റെയും ഓഫീസുകളിൽ പബ്ലിക് ഇൻഫർമേഷൻ ഓഫീസറുടെയും അസിസ്റ്റന്റ് പബ്ലിക് ഇൻഫർമേഷൻ ഓഫീസറുടെയും പേരുവിവരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ച് ആർക്കും അപേക്ഷിക്കാം. അതിന് പ്രത്യേക അപേക്ഷാഫോറം ഇല്ല. വെള്ളക്കടലാസിൽ ആവശ്യമുള്ള വിവരങ്ങളും പേരും വിലാസവും സ്പഷ്ടമായി എഴുതി പത്തുരൂപയുടെ കോർട്ട്ഫീ സ്റ്റാമ്പ് ഒട്ടിച്ച് അപേക്ഷിച്ചാൽ മതി. വാക്കാൽ മാത്രം അപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നയാളിന് അപേക്ഷ എഴുതിത്തയ്യാറാക്കുന്നതിന് സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കണം എന്നുവരെ നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

?പക്ഷെ, പല ഓഫീസുകളിലും അപേക്ഷ വാങ്ങുന്നില്ലെന്നും വാങ്ങിയാൽത്തന്നെ രസീത് നൽകുന്നില്ലെന്നും പരാതി ഉണ്ട്.

അത്തരം ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും പരാതിക്കാരന് സംസ്ഥാന ഇൻഫർമേഷൻ കമ്മീഷനെ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്. വിവരം ലഭിക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും ലഭിച്ച വിവരം തെറ്റാണെന്ന്

ബോധ്യമുള്ളപ്പോഴും സംസ്ഥാന കമ്മിഷനിൽ നേരിട്ടു പരാതിപ്പെടാം. നിയമത്തിലെ 18-ാം വകുപ്പിൽ ഇക്കാര്യം വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

?എന്ത് ആവശ്യത്തിനാണ് വിവരം ആരായുന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് ചില എപിഐഒമാർ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ട്.

അതു ശരിയല്ല. എന്തിനാണ് വിവരം ആരായുന്നതെന്ന് അപേക്ഷകർ പറയേണ്ടതില്ല.

?പലപ്പോഴും ഉദ്യേഗസ്ഥർക്കെതിരായാണ് നിയമം പ്രയോഗിക്കുന്നത് എന്നൊരു ആക്ഷേപം ഉയർന്നു കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

വ്യക്തിവൈരാഗ്യം തീർക്കുന്നതിന് ഈ നിയമം ഉപയോഗിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനുള്ളതല്ല ഈ നിയമം. മന്ത്രിമാർ മുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വരെയുള്ളവർ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിവരം നൽകണം എന്നേ ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. എല്ലാ വിവരങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥിതികളുടെയും ഉടമ പൊതുജനമാണെന്ന വിശാലമായ തത്ത്വം അംഗീകരിച്ചാണ് ഈ നിയമം നടപ്പാക്കിയത്. ഉടമ ഒരു വിവരം ചോദിക്കുമ്പോൾ നിഷേധിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?

?അപ്പോൾ വിവരങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അല്ലേ?

ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വേണം കരുതാൻ. എവിടെയും നിക്ഷിപ്ത താത്പര്യക്കാർ ഉണ്ടല്ലോ. ഇവരുടെ മനോഭാവം മാറേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്ന തോന്നൽ ജനങ്ങൾക്കും ഉണ്ടെന്നു പറയാൻ വയ്യ. അങ്ങനെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം... എന്നൊന്നും പറയേണ്ടി വരുന്നില്ല.

?നിയമത്തോടു സഹകരിക്കാത്ത എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കുമെതിരെ നടപടി എടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

തീർച്ചയായും. പരാതി ശരിയെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ നടപടി ഉറപ്പാണ്. എന്നാൽ ഇതിനൊരു മറുവശമുണ്ട്. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ മാനസികമായി തളരും.

?നമ്മുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിന് ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന ന്യൂനതകൾ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കാര്യക്ഷമതയെ കുറയ്ക്കുകയില്ലേ?

വിവരാവകാശനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച്, ഒരാളുടെ പക്കലുള്ള വിവരം മാത്രം നൽകിയാൽ മതി. വ്യക്തവും ലഭ്യവുമായ വിവരത്തെയാണ് വിവരം എന്നു നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ ടിപ്പണികളോ ഊഹാപോഹങ്ങളോ പ്രതീക്ഷകളോ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. ഉള്ള വിവരം കൊടുത്താൽ മതി.

?വിവരാവകാശ നിയമം ഫലപ്രദമാക്കുന്നതിന് തടസം ബ്യൂറോക്രസിയാണോ?

ഒരിക്കലുമല്ല. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൊണ്ടുവന്ന 1923-ലെ ഔദ്യോഗിക രഹസ്യനിയമം, 1872-ലെ എവിഡൻസ് ആക്ട്, 1964-ലെ സിവിൽ സർവീസ് കോണ്ടക്ട് റൂൾസ് എന്നിങ്ങനെ ഭരണഘടനയുടെ ഉദാത്ത ആദർശങ്ങളെ പുകമറയിലാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ജനാധിപത്യ സങ്കല്പത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാണ്. യഥാർഥത്തിൽ നമ്മുടെ സാമാജികർ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കേണ്ടത് ഔദ്യോഗിക രഹസ്യം സൂക്ഷിക്കാമെന്നല്ല, സുതാര്യമാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നാണ്.

?നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന പോരായ്മകൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ഇതു സംബന്ധിച്ച പരിശീലനം മതിയാവുന്നില്ല. മറ്റൊന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് ഈ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധം കുറവാണ്.

?ഇത് പരിഹരിക്കാൻ എന്തൊക്കെ നടപടികളാണ് സ്വീകരിച്ചത്?

ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ഐ എം ജി വഴി പരിശീലനം നൽകി വരികയാണ്. ജനങ്ങളിൽ അവബോധം വളർത്താൻ സാക്ഷരതാ മിഷന്റെയും നെഹ്റു യുവകേന്ദ്രയുടെയും സഹകരണത്തോടെ എല്ലാ ജില്ലകളിലും കമ്മീഷൻ ശ്രമിച്ചു വരുന്നു.

?കമ്മീഷൻ വേണ്ടത്ര ശിക്ഷ നൽകുന്നില്ല എന്ന ഒരു ആരോപണം ഉണ്ട്.

ആദ്യത്തെ ഒരു വർഷത്തെ കാര്യമാണെങ്കിൽ ആരോപണം തെറ്റാണെന്ന് പറയുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ശരിയായ പരിശീലനം നൽകാതെ ശിക്ഷയുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ബോധ്യമുള്ളതിനാലാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതല്ല സ്ഥിതി. വീഴ്ച വരുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് തക്കതായ പിഴശിക്ഷ വിധിക്കുന്നുണ്ട്. അതോടെ നിയമം നടപ്പാക്കൽ ഉഷാറായിട്ടുമുണ്ട്.

?വീഴ്ചവരുത്തുന്ന എല്ലാവർക്കും പിഴശിക്ഷ ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

പിഴ ഈടാക്കിയേ പറ്റൂ എന്ന നയം കമ്മീഷനില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഭാഗം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. യഥാസമയം വിവരം നൽകാൻ കഴിയാതിരുന്നതിന് തക്കതായ കാരണമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, എംജിപി പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഭാഗമായി എറണാകുളം കളക്ടറേറ്റിലെ ഫയലുകൾ വാരിക്കെട്ടി ഒരു മുറിയിൽ തള്ളിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ചോദിച്ച വിവരം ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നൽകുന്നതെങ്ങനെ? സുനാമിയും പ്രകൃതി ക്ഷോഭങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വിവരം നൽകുന്നതിനോ, ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ ഏതിനാണു മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്? ഇതൊക്കെ വിവേചനബുദ്ധിയോടെയാണ് കമ്മീഷൻ പരിഗണിക്കുന്നത്.

?മാധ്യമങ്ങൾ ഈ നിയമത്തെ എങ്ങനെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്?

മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായ നിയമമാണ് ഇത്. കരുതുന്നു, അറിയുന്നു, കേൾക്കുന്നു എന്തൊക്കെ ഊഹാപോഹങ്ങൾക്കുപകരം കൃത്യമായ വിവരം ഈ നിയമം വഴി മാധ്യമങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയല്ലേ? നിർഭാഗ്യവശാൽ, പലപ്പോഴും അവർ വസ്തുതകൾ അറിയു

ന്നതുവരെ കാത്തുനിക്കാതെ സെൻസേഷനലൈസ് ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ പ്രയാസം തോന്നാറുണ്ട്.